

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2004 r. przez Ontex N.V. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-353/04)

(2004/C 273/68)

(Język, w którym sporządzono skargę: angielski)

W dniu 23 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Ontex N.V., z siedzibą w Buggenhout (Belgia), reprezentowanej przez M. Du Tré, lawyer przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Curon Medical, Inc. z siedzibą w Sunnyvale w Kalifornii (USA).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 5 lipca 2004 r.;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Curon Medical, Inc.
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „CURON” dla towarów i usług z klas 10, 41 i 42 (np. aparaty i instrumenty chirurgiczne, medyczne, stomatologiczne i weterynaryjne, instrumenty i urządzenia z wyłączeniem aparatów rentgenowskich) – zgłoszenie nr 1 934 868.
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:	Strona skarżąca.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:

Wspólnotowy słowny znak towarowy „EURON” dla towarów i usług z klasy 10 (np. aparaty i instrumenty chirurgiczne, medyczne, stomatologiczne i weterynaryjne, instrumenty i urządzenia z wyłączeniem aparatów rentgenowskich) – wspólnotowy znak towarowy nr 762 351.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów:

Odmowa rejestracji znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej:

Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów do dalszego postępowania.

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2004 r. przez Smith-Kline Beecham p.l.c. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-356/04)

(2004/C 273/69)

(Język, w którym sporządzono skargę: angielski)

W dniu 27 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga SmithKline Beecham, z siedzibą w Brentford (Zjednoczone Królestwo), reprezentowanej przez Dr V. von Bomhard, Dr A. Renck, Dr A. Pohlmann i I. Flower, lawyers przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była także Warner-Lambert Consumer Healthcare S.Com.p.a. z siedzibą w Mediolanie (Włochy).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w Ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 czerwca 2004 r. w sprawie R 0018/2004-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	SmithKline Beecham p.l.c.
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy ACTIFAST dla towarów i usług z klasy 5 (produkty farmaceutyczne) – zgłoszenie nr OHIM 1 902 568
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:	Warner-Lambert Consumer Healthcare S.Com.p.a.
Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Krajowy słowny znak towarowy ACTIFED dla towarów i usług z klasy 5
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie sprzeciwu
Decyzja Izby Odwoławczej:	Dopuszczenie odwołania, uwzględnienie sprzeciwu, odmowa rejestracji
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94

Skarga wniesiona dnia 3 września 2004 r. przez Minina Leonida przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-362/04)

(2004/C 273/70)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 3 września 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Minina Leonida reprezentowanego przez adwokatów Tita Ballarina i Corsa Bovia.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności pkt 13 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1149/2004 z dnia 22 czerwca 2004 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii,
- stwierdzenie nieważności wymienionego wyżej rozporządzenia w całości z uwagi na fakt, że zostało przyjęte na podstawie sprzecznego z prawem rozporządzenia (rozporządzenie nr 872/2004),
- orzeczenie na podstawie art. 241 o niemożności stosowania rozporządzenia nr 872/2004.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca w niniejszej sprawie stwierdza, że mocą rozporządzenia Rady (WE) nr 872/2004 z 29 kwietnia 2004 r., wydanego na podstawie wspólnego stanowiska Rady 2004/487/WPZiB dotyczącego zamrożenia funduszy byłego prezydenta Liberii Charlesa Taylora oraz osób i podmiotów z nim związanych, Wspólnota uzyskała instrumenty umożliwiające jej zamrożenie funduszy i środków ekonomicznych będących w posiadaniu lub kontrolowanych, bezpośrednio lub pośrednio przez osoby i podmioty wymienione w Załączniku 1 do tego rozporządzenia. Następnie, na podstawie przepisu art. 11 lit. a) rozporządzenia 872/2004 Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1149/2004 z 22 czerwca 2004 r., które zmieniło wymieniony wyżej Załącznik 1, wymieniając również skarżącego jako jedną z osób, wobec których zastosowanie znajdują przewidziane środki.

Na poparcie swoich żądań skarżący wskazuje na:

- sprzeczność z prawem rozporządzeń nr 872/2004 ⁽¹⁾ i 1149/2004 ⁽²⁾ z uwagi na to, że rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, na podstawie których przyjęto wspólne stanowisko 2004/137/WPZiB adresowane są wyłącznie do Państw Członkowskich, co wynika z natury ONZ, która jest organizacją posiadającą kompetencje w zakresie stosunków międzynarodowych, lecz nie mającą żadnej władzy ponadnarodowej,
- błędną podstawę prawną zaskarżonych aktów prawnych z tej przyczyny, że rozporządzenie nr 872/2004 wskazuje jako swoją podstawę prawną art. 60 i 301 Traktatu WE, podczas gdy obydwie rozporządzenia, o których mowa, odnoszą się do kwestii, których nie dotyczy regulacja zawarta w wymienionych wyżej przepisach WE,
- naruszenie prawa własności, będącego prawem podstawowym, chronionym przez wspólnotowy porządek prawny,
- naruszenie prawa do obrony polegające z jednej strony na tym, że przyjmując przedmiotowe rozporządzenia Wspólnota wybrała drogę pośrednią wydając akty będące w istocie zbiorem decyzji indywidualnych z pominięciem wszelkich istotnych procedur dochodzeniowych dotyczących zamrożonych funduszy, z drugiej zaś skarżący określany jest w przedmiotowym akcie licznymi nazwami własnymi, które nie są w żaden sposób wyjaśnione, i które mogłyby wprowadzić w błąd inspektorów ONZ.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 z 29 kwietnia 2004 r. dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 32).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1149/2004 z dnia 22 czerwca 2004 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 872/2004 dotyczące dalszych środków ograniczających w odniesieniu do Liberii (Dz.U. L 222 z 23.6.2004).